

עלון מס' 93

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת דברים

עניין 'משנה תורה'

חומש דברים נקרא בשם מיוחד 'משנה תורה', וחכמינו לימדונו כי הכוונה בקריאת שם זה היא שהתורה נשנית ב'חזרתה ובסיכומה'.

התוס' בראש מסכת גיטין¹ כותב כי יש י"ג שיטין בין ספר לספר וכי "ההפסק שבין 'וידבר' (חומש במדבר) למשנה תורה - לא חשיב הפסק" (למניין 'סיכום ההפסקים' בין הספרים) שאינו אלא חוזר ושונה (בחומשים הקודמים !)

שם זה ('משנה תורה') קובע גם נפקא מינה להלכות. רבי יהודה דלא דרש 'סמוכים' בכל התורה - ב'משנה תורה' דורש את מה שנסמך ! (יבמות ד,א).

ספר "משנה תורה" הוא חזרה על התורה, חזרה על ישראל ואורייתא אותה תורה חוזרת, ומוכרחת להיות חוזרת ונשנית, עם הסידור המחודש, הציבורי הכללי ישראלי, בארץ!

"ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ" (שמואל ב פרק ז. כג) העם הולך ומתחדש בארצו, בממלכתו, בסידורי הלאומיות והציבוריות הנורמלית שלו.

"משנה התורה" נאמרה בחוץ, במדבר, [ופני העם עתה] אל עבר ארץ ישראל, אל עבר הנורמליות, [אל] הגדלות, [אל] אורא דארץ ישראל.

לפי "מאורות הרצי"ה" (פרשת דברים חלק ב עמ' תפח) להרב הושע רבינוביץ הי"ו

ועל פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת דברים א תשל"ח, עמ' 13-15) להר"ש אבינר הי"ו

¹ על פי המוזכר במסכת בבא בתרא (דף יג,ב) "שצריך להניח ארבעה שיטין בין כל ספר וספר"